והנה כל הארבעה (**ריה"ח, הר"י, הרמ"א** ובעל **מגלה עמוקות**) זכו לבקורו של ראובן על שהפכו בזכותו בענין **מעשה בלהה**.

ואולם דמות **חמישית** זכתה לבקור על שהפכה בזכותו בענין **השלכת יוסף לבור**:

ובענין גודל כח הקדושים אשר בארץ, אכתוב לזכרון סיפור נורא ששמעתי בשם הגה"צ רבי משה יוסף הופמן זצ"ל מפאפא, אשר פעם כשבא לבקרו הרב ר' יונה לפקוביץ זצ"ל, פנה אליו ר' משה יוסף ואמר: היום היה לי אורח חשוב "ראובן בן יעקב" ואמר לי: יישר כח, שהיית מליץ טוב עבורי. יען שפירשתי את דברי ראובן שאמר לאחיו: **השליכו אתו אל הבור הזה** (בראשית לז כב) ואחר כן כתוב: **ויקחו וישלכו אתו הברה** (פסוק כד), כלומר, שהאחים לא השליכוהו באותו הבור שציוה ראובן (שזה היה שמור מן המזיקין) אלא השליכוהו לבור אחר שהיו בו נחשים ועקרבים – ועל כך בא ראובן בן יעקב להודות (לו) [לי] (ספר **תפארת בנים**, לר' בונם יואל טויסיג, חלק שני, [ירושלים] **תשנב**, עמ' רטו – רטז).